

[Yvonne Herløv Andersen]

nærmere rede for i maj måned. Centrumdemokraterne kan principielt tilslutte sig de enkelte forslag, men vil, hvis vi finder det nødvendigt, under udvalgsbehandlingen stille de ændringsforslag, som vi finder er relevante for at få så smidig en overgang som muligt, samtidig med at de færdigbehandlede lovforslag bliver udformet således, at de er til at leve med i praksis.

På den baggrund kan vi tilsige et velvilligt udvalgsarbejde.

Lars Emil Johansen (SF):

Jeg går ud fra, at jeg har hr. Dohrmanns tilladelse til at fremsætte nogle synspunkter om den række lovforslag, der vedrører Grønland. Nu lagde jeg mærke til, at hr. Dohrmann brugte en del af sin ordførelse til at diskutere, hvorvidt det var rimeligt eller urimeligt, at medlemmer af tinget, der er valgt i Grønland, tog del i de beslutninger, som indgår i tingets arbejde.

Jeg vil blot starte med at understrege, at der hos mig ingen tvivl er om, at vi i henhold til grundloven har de samme rettigheder som folketingsmedlemmer, som vore kolleger, der er valgt hernede, har, men det, som hr. Dohrmann kommer ind på, er en problematik, der drejer sig om en politisk afvejning med hensyn til, hvor og hvornår det er hensigtsmæssigt for et grønlandsk folketingsmedlem at medvirke til gennemførelse af den ene eller den anden løsning. Det er en politisk afvejning, der må gøres i hvert enkelt tilfælde, og jeg tror, at vi hver for sig har vores egen evne til at foretage denne politiske afvejning, og jeg tror, begge grønlandske folketingsmedlemmer kan være enige i, at det kan vi gøre uden hr. Dohrmanns hjælp.

Jeg skal i øvrigt ikke komme med ret mange bemærkninger til de foreliggende lovforslag vedrørende hjemmestyre i Grønland, idet jeg blot skal henvise til mine bemærkninger under tingets første drøftelse af lovforslagene umiddelbart før sommerferien, og jeg finder heller ikke anledning til at gå ind i en egentlig diskussion vedrørende grønlandspolitiske spørgsmål her, idet det er min overbevisning, at en sådan egentlig politisk diskussion snarere hører hjemme i Grønland end her.

Jeg vil også bemærke, at den eneste forskel på forudsætningerne for at drøfte hjem-

mestyrekommissionens forslag er, at vi nu kan behandle lovforslagene på baggrund af et fuldt færdigt kommissionsarbejde, idet hjemmestyrekommissionen har afsluttet sit 3-årige arbejde i sommerens løb. Under det sidst afholdte møde i hjemmestyrekommissionen har hjemmestyrekommissionen, som også omtalt af hr. Søren B. Jørgensen, drøftet den administrative side af hjemmestyrets indførelse i Grønland, og her vil jeg gerne tilslutte mig hr. Søren B. Jørgensens bemærkninger vedrørende dette spørgsmål og sige, at det, der foreligger fra hjemmestyrekommissionen, på ingen måde, som også understreget af kommissionen, forpligter det kommende landsting eller det kommende landsstyre til at følge de administrative råd og vink – har jeg lyst til at kalde det – som kommissionens betænkningens bind IV omfatter. Landstinget og det grønlandske landsstyre vil også efter dette kommissionsarbejde være fuldstændig frit stillet med hensyn til at afstikke retningslinjerne for, hvilken administrationsform det grønlandske hjemmestyre skal have.

Hvad angår den foreslåede fremgangsmåde på overenskomstlønningssområdet og de offentligt ansattes lønområde, vil jeg gerne sige, at jeg mener, det er en rigtig løsning, kommissionen har fundet med det såkaldte aftalekartel. Jeg vil blot understrege, at jeg også i kommissionen har fundet det rimeligt, at den lovgivning, der er nødvendig for at gennemføre aftalekartelordningen, først gennemføres efter, at hjemmestyret og hjemmestyrets organer er etableret.

Men jeg finder anledningen her passende til at rette en tak til ministeren for Grønland – der i modsætning til en række andre ministre er den samme, som da hjemmestyrekommissionen blev nedsat for ca. 3 år siden – for ministerens positive medvirken til at gøre kommissionsarbejdet muligt, et arbejde, der nu har resulteret i de foreliggende historiske lovforslag. Jeg tror, at alle vi, der har arbejdet i hjemmestyrekommissionen, med vore mange forskellige forudsætninger og mange forskellige politiske standpunkter kan være enige om, at hjemmestyrearbejdet har ført os til større forståelse mellem danske og grønlandske synspunkter.

Resultatet af hjemmestyrekommissionens arbejde bærer præg af denne øgede forståelse parterne imellem, men resultatet bærer også præg af de forskelle, der har hersket og sta-